

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/120/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617212251
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6617212251.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcov: 1/ M. A., 2/ G. A., 3/ I. A., 4/ T. A., 5/ C. V., 6/ C. G., 7/ I. A., 8/ S. Y., 9/ C. A., XX/ I. V. (B.), XX/ I. V., XX/ C. A., XX/ S. A., žalobcovia v rade 1/ až 5/ a 7/ až 13/ v zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom 817 15 Bratislava, Búdkova 36, IČO: 17 335 345, žalobcovia v rade 1/, 4/ a 6/ zastúpení AJ Lesmi Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom 975 66 Banská Bystrica, Námestie SNP č. 8, IČO: 36 038 351, zastúpeného v konaní Mgr. Jánom Kostriantom, bytom Žiar nad Hronom, Šášovské Podhradie 125, proti žalovaným: 1/ S. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX K., D. XXX/XX, štátny občan SR, 2/ I. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX K., C. XXX/X, štátny občan SR, obaja zastúpení advokátom JUDr. Ľubomírom Ivanom, Advokátska kancelária, 960 01 Zvolen, Námestie SNP 41, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne v rade 4/, podanom Slovenským pozemkovým fondom a Lesmi Slovenskej republiky, štátny podnik, ako aj o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/24/2017-463 zo dňa 11. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žalobu zamieta.

II. Žalovaní 1/ a 2/ m a j ú nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie voči žalobcom 1/ až 13/ v celom rozsahu.

III. Žalovaní 1/ a 2/ m a j ú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ až 13/ v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, ktoré z nehnuteľností uvedených vo výroku rozsudku v katastrálnom území J. a K. sú vo vlastníctve (spoluvlastníctve) toho - ktorého zo žalobcov. Žalobu v časti o určenie, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území K., zapísané na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX sú vo vlastníctve T. A., rod. I. (žalobkyňa 4/) zastavil a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal. Žalobou požadovaného určenia sa žalobcovia domáhali z dôvodu spísania a následného zápisu do katastra nehnuteľností notárskej zápisnice - osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva L Nz 7XXX/XXXX zo dňa XX. 03. 2015 v znení Dodatku č. X zo dňa 10. 03. 2015 k nehnuteľnostiam špecifikovaným v k. ú. J. a K. na Notárskom úrade I.. C. I. v B., ktorou vydržateľ, žalovaný 1/ S. N., vyhlásil, že splnil hmotnoprávne a procesnoprávne podmienky vydržania. Zápis predmetnej notárskej zápisnice do katastra nehnuteľností mal za následok zánik vlastníckeho práva žalobcov, pôvodných vlastníkov k vydržaným nehnuteľnostiam. Slovenský pozemkový fond (ďalej len „SPF“) a Lesy Slovenskej republiky (ďalej len „LSR“) tvrdili, že žalovaný 1/ nesplnil podmienky vydržania stanovené v § 134 OZ, a preto žalobcovia zastúpení SPF a LSR svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nikdy nestratili a sú oprávnení domáhať sa jeho navrátenia prostredníctvom žaloby

o určenie vlastníckeho práva. Tvrdili, že vydržiteľ S. N. v držbe predmetných nehnuteľností nebol dobromyseľný a jeho držba nebola oprávnená. SPF a LSR tvrdili, že uvádzané tvrdenia pod písm. c) v predmetnej notárskej zápisnici o dobromyseľnej nerušenej a nepretržitej držbe od 01. 01. 1992 do 01. 01. 2002 sú nepravdivé. SPF vyzval vydržiteľa S. N. listom zo dňa 25. 08. 2018 na zdokladovanie splnenia podmienok vydržania na preukázanie právneho nástupníctva po nezistených vlastníkoch a zdokladovania nakladania s nehnuteľnosťami ako vlastnými a vydržiteľ S. N. na to nereagoval. Žalovaný v rade 1. časť vydržaných nehnuteľností v kat. úz. K. odpredal na základe kúpnej zmluvy z 12. 05. 2017 (V XXX/XXXX) žalovanému v rade 2. I. G., ktorý je ich aktuálnym vlastníkom (nehnuteľnosti uvedené v bode 6 dôvodov napadnutého rozsudku). Túto kúpnu zmluvu žalobcovia považujú za neplatný právny úkon, keďže vydržiteľ nemohol platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, keďže sám nebol nositeľom týchto práv.

2. Okresný súd pôvodne konanie zastavil uznesením č. k. 13C/24/2017-306 zo dňa 28. 03. 2018, ktoré uznesenie ale bolo v dôsledku odvolania zrušené Krajským súdom v Banskej Bystrici č. k. 16Co/180/2018-363 zo dňa 10. 10. 2018 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie so záväzným právnym názorom, že SPF a LSR pozemky tzv. nezistených vlastníkov nielen spravujú a s týmito nakladajú, ale aj ich zastupujú v konaniach, a to aj v situáciách, ak je vlastnícke právo nezistených vlastníkov sporné a svoju činnosť realizujú vo verejnom záujme. Požiadavka presnej identifikácie neznámych vlastníkov by vylúčila možnosť týchto neznámych vlastníkov v konaní zastupovať. Ak totiž dôjde k presnej identifikácii vlastníka určitej nehnuteľnosti, je pojmovo vylúčené, aby tento zároveň spĺňal definičné znaky vlastníka neznámeho podľa ust. § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 180/1995 Z. z. Odvolací súd teda dospel k záveru, že tzv. nezistený vlastník podľa § 13 zákona č. 180/1995 Z. z. ako subjekt sui generis je nositeľom procesnej subjektivity až do okamihu, kedy postavenie tzv. nezisteného vlastníka stratí v dôsledku jeho presnej identifikácie spôsobom predpokladaným v § 20 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z.

3. K otázke naliehavého právneho záujmu zo strany žalobcov okresný súd uviedol, že žalobcovia tvrdili, že zo strany žalovaného 1/ došlo k zápisu jeho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vydržaním. Vo vzťahu k viacerým nehnuteľnostiam pôvodne vo vlastníctve žalobcov, ktorí boli na príslušných listov vlastníctva ako podieloví spoluvlastníci zapísaní, osvedčením o vydržaní formou notárskej zápisnice stratili vlastnícke právo. Žalovaný 1/ vlastnícke právo osvedčením o vydržaní nemohol nadobudnúť, nakoľko nespĺňal hmotnoprávne a procesnoprávne podmienky vydržania. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažovalo žalovaného v rade 1. Súd určovaciu žalobu považoval za jediný legálny a možný spôsob pre dosiahnutie zmeny zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľnosti, a teda mal za to, že určovací žaloba v tomto prípade je dôvodná tak voči žalovanému v rade 1. ako aj v 2. rade. Súd ďalej konštatoval, že zo strany žalovaného 1/ neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali jeho dobromyseľnosť, začiatok plynutia lehoty vydržania a najmä momentu a skutočnosti, od ktorého sa vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam stal dobromyseľným držiteľom. Síce poukázal na skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti boli vo vlastníctve jeho právnych predchodcov, avšak žiadnu dedičskú líniu a dôvody, pre ktoré by práve on mal byť ako právny nástupca týchto osôb dobromyseľným nadobúdateľom vlastníckeho práva, vydržaním nepreukázal. Naopak, tvrdenia o držbe ako aj dobe vydržania sú vyvrátené jeho výpoveďou v trestnom konaní, v ktorej sám uznal, že predmetné nehnuteľnosti nedržal.

4. K otázke dobromyseľnosti žalovaného v rade 2. pri nadobúdaní nehnuteľností kúpnu zmluvou sa okresný súd vyjadril a v tomto smere rozsudok odôvodnil v bodoch 38 až 52 rozsudku a dospel k právnemu záveru, že na základe neplatného právneho úkonu absolútne neplatnej kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi nevlastníkom nehnuteľností (žalovaným 1/) a ich nadobúdateľom, aj keď dobromyseľným, žalovaný 2/ vlastnícke právo nadobudnúť nemohol.

5. Výrok rozsudku okresného súdu o zastavení konania vo vzťahu k žalobkyni v 4. rade okresný súd odôvodnil v bode 54 rozsudku, kde okresný súd skonštatoval, že vo vzťahu k žalobkyni v 4. rade je možné konštatovať, že táto osoba je identifikovaná dostatočne, a to tak menom, priezviskom, rodným menom, je zrejmy jej dátum narodenia aj úmrtia, pričom je zrejmé, že predmetom dedičstva boli aj parcely č. XXXX, XXXX a XXXX, kat. úz. K., a preto vo vzťahu k tejto osobe je dôvodným konanie zastaviť.

6. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 126 ods. 1, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, § 39 OZ, § 137 písm. c) CSP, o náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 podľa zásady čiastočného úspechu vo veci.

7. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie Slovenský pozemkový fond a Lesy SR, štátny podnik za žalobkyňu v rade 4., ako aj žalovaní 1/, 2/. Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, ako aj Slovenský pozemkový fond odvolanie podali proti výroku II. rozsudku okresného súdu, teda proti výroku, ktorým okresný súd konanie zastavil o žalobe žalovanej v rade 4. Odvolanie zhodne podali z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, teda z dôvodov, že súd prvej inštancie procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala svoje procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vo výroku II. spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Obaja zhodne tvrdili, že nebol daný dôvod na zastavenie konania o žalobe žalovanej v 4. rade, ktorá rovnako ako žalobcovia 1/, 3/ a 5/ nebola dostatočne identifikovaná a stotožnená s osobou Kataríny A., rod. I. na základe predloženého dedičského rozhodnutia K zo 06. 02. 1975. V prípade žalobného nároku žalobkyne v 4. rade má súd rozhodnúť rovnako ako v prípade ostatných žalobcov resp. žalobcov 1/, 3/ a 5/. Aj v prípade žalobcov 1/, 3/ a 5/ žalovaný 1/ predložil úmrtné listy, resp. aj dve dedičské rozhodnutia, nijakým spôsobom však nepreukázal, že uvedené listiny sa týkali žalobcov 1/, 3/ a 5/, napr. že nešlo iba o osoby s rovnakým menom a priezviskom. Jediný rozdiel v „identifikácii“ žalobkyne 4/ a žalobcov 1/, 3/ a 5/ je ten, že v prípade žalobkyne 4/ bola táto „identifikovaná“ ešte rodným priezviskom popri manželovom priezvisku „A.“ ako „I.“. Keďže žalobcovia 1/, 3/ a 5/ boli osoby mužského pohlavia, ktoré sobášom nezískavali iné priezvisko, tak uvedený identifikačný znak u nich nevyhnutne musel absentovať. Tak SPF ako aj LSR žiadali rozsudok okresného súdu vo vzťahu k žalobkyňi v 4. rade zmeniť a žalobe vyhovieť.

8. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie aj žalovaní v rade 1. a 2. a žiadali rozsudok okresného súdu buď zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo zmeniť a žalobu zamietnuť, alebo konanie v napadnutom rozsahu zastaviť. Aj podľa ich názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Tvrdili, že celé konanie malo byť zastavené, keďže podľa ust. § 132 ods. 1 CSP žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Poukázali na to, ako sa označuje fyzická osoba v žalobe podľa ust. § 133 ods. 1 CSP a na to, že údajní zástupcovia žalobcov označenie „žalobcov“ v žalobe upomenuli, tvrdili, že petit, ktorým sa žalobca domáha určenia vlastnícke práva v prospech osoby, ktorou nie je on sám, trpí jednak uvedeným nedostatkom naliehavého právneho záujmu, avšak ak ide o domáhanie sa vlastníckeho práva v prospech zomrelej osoby, ide o domáhanie sa určenia, ktoré nie je možné. Ak už ale konanie nebolo zastavené z uvedených dôvodov, malo byť celkom určite zastavené, čo i len v časti aj voči iným údajným žalobcom ako voči T. A., rod. I., z dôvodu, že sa podarilo identifikovať aj iných údajných žalobcov tak, ako to vyplýva z bodov 16 až 26 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Konanie potom malo byť zastavené aj vo vzťahu k Ondrejovi A., I. A., C. V. a I. A.. Všetky uvedené osoby totiž možno identifikovať. Ďalej žalovaní tvrdili, že v prípade pochybností o dobromyseľnosti žalovaných 1/, 2/ treba dať do popredia dobromyseľnosť nadobudnutia vlastníctva v súlade s nálezom Ústavného súdu SR I. ÚS XXX/XXXX. K výroku II. napadnutého rozsudku uviedli, že tento považujú za správny a podané odvolania za nedôvodné.

9. Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ a k odvolaniu žalobkyne 4/ zastúpenej SPF uviedli, že s odvolaním žalobkyne 4/ zastúpenej SPF súhlasia, uviedli, že žalovaní opakovane poukazujú na nedostatok aktívnej legitímácie a následne z toho vyplývajúci nedostatok naliehavého právneho záujmu napriek tomu, že touto otázkou sa už zaoberal Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení sp. zn. 16Co/180/2018 zo dňa 10. 10. 2018. Ďalej odvolateľ uviedol, že žalovaní nepreukázali, že predmetné osoby žalobcov nie sú neznáme, resp. že existujú ich právni nástupcovia. Žalovaný 1/ neunesol ani dôkazné bremeno vo vzťahu k naplneniu zákonných podmienok pre vydržanie, nepreukázal dobromyseľnosť držby, jej titul, dobu, naopak vo výpovedi v trestnom konaní sám uznal, že predmetné nehnuteľnosti nemohol mať v držbe. Vo svojich výpovediach žalovaný 1/ uvádzal, že nehnuteľnosti zdedil po predkoch, ktorých však neuviedol, dokonca osoby žalobcov vôbec nepoznal a žalovaný 1/ nenadobudol k predmetným nehnuteľnostiam vlastnícke a ako nevlastník teda nemohol potom previesť vlastnícke právo na žalovaného 2/. Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II. žiadal zmeniť a žalobe v tejto časti vyhovieť a vo zvyšnej časti potvrdiť.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) na pojednávaní nariadenom na prejednanie odvolania (§ 385 ods.

1 CSP) a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 388 CSP zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na tú skutočnosť, že k otázke aktívnej legitímácie Slovenského pozemkového fondu a Lesov Slovenskej republiky, štátny podnik, sa vyjadril už v uznesení č. k. 16Co/180/2018-363 zo dňa 10. 10. 2018, ktorým krajský súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 13C/24/2017-306 zo dňa 28. 03. 2018, ktorým súd prvej inštancie pôvodne konanie zastavil. Jeho právny názor bol pre súd prvej inštancie záväzný a pri rozhodovaní súd z neho správne aj vychádzal (viď bod 35 dôvodov napadnutého rozsudku).

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že Slovenský pozemkový fond a Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, majú oprávnenie podať žalobu o určenie vlastníckeho práva v zastúpení nezistených vlastníkov, pričom toto ich oprávnenie vyplýva z ust. § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. a § 16 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z., a oprávnenie Lesov Slovenskej republiky, štátneho podniku, vyplýva z ust. § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb, § 13 zákona č. 180/1995 Z. z. a § 50 ods. 6 zákona č. 326/2005 Z. z.

13. Slovenský pozemkový fond a Lesy Slovenskej republiky podali žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v mene neznámych (nezistených) vlastníkov nehnuteľností, neoznačených bližšími identifikačnými údajmi popierajúc správnosť osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva žalovaným 1/ spísaného v notárskej zápisnici na Notárskom úrade v Lučenci notárkou I.. C. I. dňa 10. 03. 2015 pod sp. zn. L Nz XXXX/XXXX. V súčasnosti sú ako vlastníci nehnuteľností, ku ktorým sa žalobcovia domáhajú určenia vlastníckeho práva, zapísaní žalovaný 1/ a sčasti žalovaný v rade 2. na základe kúpnej zmluvy, ktorou časť nehnuteľností odkúpil od žalovaného v rade 1. Z listín doložených do súdneho spisu je možné zistiť, že žalobcovia boli pôvodne ako neznámi/nezistení vlastníci zapísaní do katastra nehnuteľností na základe rozhodnutia príslušného orgánu o zápise registra obnovenej evidencie pozemkov do katastra nehnuteľností podľa zákona č. 180/1995 Z. z. (ako aj na základe zákona č. 330/1991 Zb. a zákona č. 229/1991 Zb.).

14. Zákon č. 180/1995 Z. z. rozlišuje, kedy Slovenský pozemkový fond pri nakladaní s pozemkami s nezisteným vlastníkom vystupuje vo vlastnom mene (§ 17 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z.) a kedy vystupuje ako zákonný zástupca nezistených vlastníkov (§ 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z.). V spore o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam SPF ani LSR nenakladajú s pozemkami nezistených vlastníkov, iba zastupujú nezistených vlastníkov v súdnom spore, a teda nie sú stranami v spore, iba zákonnými zástupcami strán sporu. Ak bolo úmyslom zákonodarcu vytvorením inštitútu neznámeho vlastníka spriechodniť proces usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom a obnoviť dostatočne hodnoverný spôsob evidencie práv k nehnuteľnostiam a SPF A LSR pri vykonávaní činností zverených im osobitnými predpismi (zastupovanie nezistených vlastníkov a nakladanie s pozemkami nezistených vlastníkov) majú postupovať vždy v súlade s verejným záujmom (§ 34 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb.) bolo povinnosťou Slovenského pozemkového fondu a Lesov Slovenskej republiky preukázať v konaní, aký verejný záujem sledujú žalobou o určenie vlastníckeho práva k pozemkom v prospech nezistených vlastníkov. Podanou žalobou sa zákonní zástupcovia nezistených vlastníkov domáhajú určenia vlastníckeho práva v prospech osôb, o ktorých nevedno, či vôbec žijú, príp. či majú záujem byť vlastníkom označených nehnuteľností. Vyhovením žalobe o určenie vlastníckeho práva by sa dosiahol pravý opak účelu sledovaného zákonom č. 180/1995 Z. z. usporiadať vlastnícke vzťahy k pozemkom. Je zrejmé, že účelom tejto žaloby je zabrániť, aby žalovaný 1/, príp. aj žalovaný 2/ ostali vlastníkmi nehnuteľností, ktoré podľa názoru zástupcov žalobcov nezískali žalovaní 1/, 2/ zákonom predpísaným spôsobom, avšak súd musí v prípade žaloby o určenie, či tu právo je alebo nie je vždy skúmať, či existuje na takejto žalobe naliehavý právny záujem. Zástupcovia žalobcov v tomto konaní naliehavý právny záujem na nimi požadovanom určení nepreukázali. Nemôže byť daný naliehavý právny záujem na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorým sa sleduje len navrátenie stavu veci do stavu ante quo, ktorý nezodpovedá požiadavkám na zápis vlastníkov do katastra nehnuteľností.

15. Odvolací súd tiež podotýka, že pokiaľ okresný súd určil, že vlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území J., zapísaných na LV č. XXX, R. parcelné č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2 pod B.3 je M. A. v podiele 2/24-iny, je takýto výrok rozsudku okresného súdu nevykonateľný vzhľadom k tej skutočnosti, že do súdneho spisu boli doložené úmrtné listy M. A., nar. 24. 03. 1921, naposledy bytom K., SPN 16, ktorý zomrel 25. XX. XXXX, ako aj úmrtný list zomrelého M. A., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom K. XXX, ktorý zomrel XX. XX. XXXX a zákonní zástupcovia žalobcov nešpecifikovali,

ktorého neznámeho vlastníka (M. A.) v konaní zastupujú. Ďalej odvolací súd poukazuje na to, že medzi neznámymi vlastníkmi je uvedený pod radovým č. 3 I. A., v prospech ktorého sa určenia vlastníckeho práva nedomáhajú, a teda nie je zrejmé, z akého dôvodu v jeho mene SPF a LSR v konaní konajú.

16. Zo súdneho spisu vyplýva, že vo veci po poručiťovi M. A., zomr. XX. XX. XXXX sa viedlo dedičské konanie na Štátnom notárstve v B. pod sp. zn. D 742/87 a jeho dedičkou sa stala C. N., nar. XX. XX. XXXX, v dedičskom konaní po poručiťovi M. A., zomr. XX. XX. XXXX, ktoré sa viedlo na Štátnom notárstve v Lučenci pod sp. zn. D L. XX/XX a D XXX/XX ako dedičia pripadali do úvahy vdova T. A., rod. I., I. A., nar. XX. XX. XXXX a mal. C. A., nar. XX. XX. XXXX. V dedičskom konaní po T. A., rod. I., narodenej v roku XXXX, zomr. dňa XX. XX. XXXX (rozhodnutie Štátneho notárstva v Lučenci D 31/74-6 zo dňa 6. februára 1975) celé dedičstvo po poručiťke prevzala na základe dedičskej dohody dcéra T. I., rod. A.. Za takéhoto stavu, keď je preukázané, že viacerí zo žalobcov ako neznámych vlastníkov už v čase podania žaloby nežili (viď dôvody rozsudku okresného súdu body 16 až 23), neexistoval naliehavý právny záujem na určení, že vlastníkmi predmetných nehnuteľností sú pôvodní vlastníci, ktorí už zomreli. Pokiaľ by aj zástupcovia žalobcov preukázali naliehavý právny záujem na nimi požadovanom určení z hľadiska preukázania verejného záujmu na takomto určení, nepreukázali naliehavý právny záujem na určení vlastníctva už zomrelých vlastníkov. Za takéhoto stavu veci bola na mieste žaloba o určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohých pôvodných neznámych vlastníkov, prípadne po zidentifikovaní právnych nástupcov poručiťov do ich vlastníctva, príp. do dedičstva po nich, pokiaľ boli v čase podanej žaloby nebohí.

17. Odvolací súd poukazuje aj na to, že žalobcovia M. A., či už nar. XX. XX. XXXX alebo XX. XX. XXXX, I. A., C. V., T. A., I. A., G. I. a C. I. vlastne ani neboli neznámymi vlastníkmi v konaní, keďže bol zrejmý dátum ich narodenia, posledné bydlisko, aj dátum ich smrti, pričom z dedičských rozhodnutí po nich vyplývala aj tá skutočnosť, kto sú ich právni nástupcovia. Pokiaľ v dedičských rozhodnutí právni nástupcovia uvedených pôvodných vlastníkov neboli dostatočne identifikovaní, v tom prípade by mohol SPF aj LSR zastupovať týchto neznámych neidentifikovaných právnych nástupcov pôvodných vlastníkov a v ich mene sa domáhať určenia, že tie - ktoré nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich právnych predchodcoch. Z uvedeného dôvodu krajský súd v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol. O náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, ale aj o náhrade trov odvolacieho konania, rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ až 13 v celom rozsahu.

18. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).